

[Kulturministeren]

fremlagte tal og beregninger, og jeg er naturligvis indstillet på under udvalgsarbejdet at uddybe, hvad der måtte ønskes. Men hr. Glistrups drømmemilliarder har intet med dette forslag at gøre.

Til hr. Duetoft og til hr. Lysholm Christensen vil jeg sige tak for stort set tilslutning til det foreliggende forslag. Jeg er opmærksom på, at der var enkelte områder, hvor man havde behov for at drøfte spørgsmål, hr. Duetoft, specielt når det gjaldt abonnementsordningens udformning. Det er klart, at den kan udformes på en anden måde, end det hidtil har været tilfældet, og anderledes, end forslaget her lægger op til. Lad os se nærmere på det også under udvalgsarbejdet.

Hr. Duetoft kom med nogle bemærkninger om det, han kaldte populærteatret, og fandt, at det var faldet i unåde i den almindelige debat. Hertil har jeg bare behov for at sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi sikrer et alsidigt teatertilbud, der også rummer et populært repertoire, men at der også er mulighed for eksperimenterende virksomhed, for danseteater, for opera, og hvad der i det hele taget rører sig i teaterverdenen.

Jeg må afsluttende sige, at i det udvalgsarbejde, der forestår, og som jeg håber kan gå rimeligt hurtigt af hensyn til behovet i teaterverdenen for at få en afklaring, er jeg indstillet på selvfølgelig at medvirke i den udstrækning, udvalget har behov derfor. Jeg håber på, at det er muligt i løbet af en kortere periode at tilvejebringe et flertal for det foreliggende forslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil takke ministeren for at nævne mulighederne for forhandlinger om dette forslag. Det er klart, at det er vi i SF også meget interesseret i, og vi kommer gerne til forhandlinger, hvis vi bliver indbudt til det. Jeg har nogenlunde redegjort for de tanker og ideer, vi har om, hvordan man kunne prioritere i forslaget på en lidt anden måde end ministerens.

Jeg vil også sige om det sidste, ministeren sagde, at vi har været betænkelige ved, at vi har fået forslaget så sent frem, fordi det er et meget stort forslag og et meget stort område at skulle blive færdig med i løbet af de par måneder, der er til vores rådighed. SF vil selvfølgelig arbejde positivt på, at det sker, men jeg synes bare, det er vanskeligt her i dag at sikre, at vi vil kunne blive færdige.

Så vil jeg godt tage afstand fra den nedvurdering, der er sket fra nogles og især en enkelt ordførers side, af alle de mennesker, som arbejder meget flittigt, meget målbevidst og meget optaget i teatret. Jeg tror ikke på, at der spilles ret meget teater i Danmark, som ingen gider se. Jeg tror i virkeligheden slet ikke, der spilles noget, som ingen mennesker gider se. Der bliver arbejdet meget seriøst både på det mere etablerede og i det nyskabende teater. At der en gang imellem er noget, der ikke lykkes helt, er da klart. Der er også meget i det politiske liv, der ikke lykkes os, lige meget hvor meget umage vi gør os.

Jeg vil godt have sagt et par ord om uddannelserne. Jeg er tilfreds med, at der bliver mulighed for en forsøgsordning med uddannelse af teaterteknikere. Det har man ventet på længe. Jeg ser også, at der er mulighed for en uddannelse for dramatikere, men jeg ville meget gerne have knyttet den til Statens Teaterskole. Jeg mener også, at det er meget vigtigt at gøre meget ud af efteruddannelserne, fordi vi har mange folk, ikke mindst på de små teatre, der ikke har haft tid og mulighed for at få den efteruddannelse, som de så meget har ønsket.

Derudover ønsker jeg selvfølgelig, at vi endnu en gang vurderer muligheden for at skaffe Statens Teaterskole, som arbejder under kummerlige boligforhold, en elevscene.

Jeg beklager i øvrigt, at jeg – på grund af hr. Glistrups provokationer måske – lod mig forlede til at udtale mig om, hvad jeg selv bryder mig om af teater, for det er faktisk min mening, at politikere ikke med deres egen smag og deres egen mening skal gå ind og bestemme noget om indholdet i teatrene.

Den holdning præger det forslag, som vi i SF har fremsat til en ny teaterordning for hovedstadsområdet. Vi mener ligesom ministeren, at Den Storkøbenhavnske Landsdelsscene skal ophæves. Vi ønsker, at de enkelte teatre skal være selvstændige, men vi ønsker en samordning, hvor ikke bare Københavns Kommune, Københavns Amt og Frederiksberg Kommune går ind, men hvor der nedsættes et teaterudvalg for hele hovedstadsområdet – et teaterudvalg bestående af politikere; det er det eneste sted i hovedstadsrådets teaterverden, vi vil have politikerne direkte ind. De skal ikke bestemme indholdet, men udstikke de økonomiske rammer.